

Sygn. akt I C 2540/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy P. w W. I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Julita Wyrębiak - Romero

Protokolant: Klaudia Stefaniak

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa miasta stołecznego W.

przeciwko I. J.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej I. J. na rzecz powoda miasta stołecznego W. kwotę 540,80 zł (pięćset czterdzieści złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) od dnia 01 października 2014 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) od dnia 03 października 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej I. J. na rzecz powoda miasta stołecznego W. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt: I C 2540/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 20 maja 2015 roku powód – miasto stołeczne W. reprezentowany przez fachowego pełnomocnika będącego radcą prawnym wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej I. J. kwoty 540,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 270,40 zł od dnia 01 października 2014 do dnia zapłaty i od kwoty 270,40 zł od dnia 03 października 2014 oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego (pozew, k. 1).

Postanowieniem z dnia 07 września 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi (postanowieniem, k. 2).

Na rozprawie w dniu 11 maja 2016 roku pozwana I. J. uznała powództwo w całości (protokół, k. 35).

Do momentu zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił co następuje:

Pozwana I. J. w dniu 16 września 2014 roku podróżowała środkami komunikacji miejskiej bez ważnego dokumentu przewozu – biletu. Powód miasto stołeczne W. zobowiązał pozwaną do zapłaty kwoty 266 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł (bezsporne).

Pozwana w dniu 18 września 2014 roku podróżowała środkami komunikacji miejskiej bez ważnego dokumentu przewozu – biletu. Powód miasto stołeczne W. zobowiązał pozwaną do zapłaty kwoty 266 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł (bezsporne).

Do chwili obecnej pozwana nie uiściła żadnej z żądanych kwot.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 213 § 2 kpc, sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Pozwana uznała roszczenie, czym potwierdziła, iż jest winna powodowi wskazane w pozwie kwoty z tytułu przejazdów środkami komunikacji miejskiej bez ważnego dokumentu przewozu. Sąd nie dopatrył się sprzeczności uznania z prawem lub zasadami współżycia społecznego oraz tego, aby uznanie zmierzało do obejścia prawa. W tym stanie rzeczy Sąd ograniczył prowadzenie postępowania dowodowego w sprawie wobec oświadczenia woli pozwanej.

Sąd orzekł o kosztach zgodnie z treścią art. 98 § 1 kpc, wedle którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty procesu w niniejszej sprawie składało się 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, które to koszty musiał ponieść powód oraz 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r. 490).

Sąd nadał wyrokowi w pkt III rygor natychmiastowej wykonalności, do czego, wobec uznania roszczenia przez pozwanego, był na podstawie art. 333 § 1 pkt 2, zobowiązany.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych wyżej przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.